

farvande, efter at spildevandet er rensset ned til den fastsatte udledningsnorm.

De eksterne omkostninger foranlediget af forbruget af vand stammer fra både husholdninger og erhverv. Der er imidlertid en række særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med erhvervenes forbrug af vand.

For landbruget m.v. gælder, at vandindvinding til markvanding, der udgør den største del af landbrugs vandforbrug, sker efter tilladelse, d.v.s. afhængigt af, om der er tilstrækkelige vandforsyninger. Hvis der lokalt er vandmangel, inddrages tilladelsen. Endvidere belaster markvanding ikke kloaksystemet m.v. For vand til husdyr m.v. gælder, at dette forbrug heller ikke belaster kloaksystemet, men bliver spredt på markerne i form af gylle m.v.

Det forekommer endvidere tvivlsomt, om den nuværende fastsættelse af priserne for vand leveret fra vandværker m.v. afspejler en samfundsøkonomisk korrekt fordeling af omkostningerne på brugerne. Takstfastsættelsen ser nemlig bort fra de stordriftsfordele, der er forbundet med vandforsyningen. Et vandværks omkostninger (finansierings-, administrationsomkostninger m.v.) er på kort sigt stort set uafhængige af vandforbruget. Endvidere er omkostningerne til etablering af ledningsnet, (gravearbejde m.v.) uafhængige af den vandmængde, der skal transporteres i røret. Omkostningerne til selve ledningen stiger snarere degressivt end proportionalt med rørets kapacitet. Der er således meget, der taler for, at det nuværende finansieringssystem favoriserer forbrugere med et begrænset vandforbrug på bekostning af større forbrugsheder (typisk virksomheder), hvis der tages udgangspunkt i de omkostninger, de enkelte forbrugertyper påfører vandforsyningen.

En vandafgift på erhvervslivets vandforbrug vil forøge omkostningerne og dermed forringe konkurrenceevne og beskæftigelse. I den nuværende økonomiske situation er det problematisk at belaste virksomhederne med nye afgifter, selvom det ud fra en rent miljømæssig betragtning – væsentligst som følge af mindre udledning af spildevand – ville være til gavn for miljøet.

Dette taler for at fritage de vandintensive virksomheder for vandafgiften, mens dette hensyn gør sig knapt så stærkt gældende for mindre vandintensive virksomheder. Det vil imidlertid være vanskeligt at differentiere afgiften mellem forskellige anvendelser. En differentiering vil dels kunne give problemer i forhold til EFs statstøtteregler dels give administrative problemer og forvriddning.

Af hensyn til erhvervslivets konkurrenceevne foreslås det derfor, at momsregistrerede virksomheder

kan få refunderet vandafgiften i forbindelse med afregning af moms. En sådan ordning vil kunne administreres på samme måde som energiafgiftsgodtgørelserne, d.v.s. godtgørelse, hvis momsen på vandafgiften kan afløstes. Det foreslås dog, at liberale erhverv og forlystelser i lighed med elafgiften ikke kan få godtgjort afgiften. Det drejer sig om f.eks. advokater, revisorer m.v. De ikke momsregistrerede institutioner og virksomheder behandles afgiftsmæssigt som husholdninger.

Administrative konsekvenser

Der henvises til de administrative bemærkninger i forslag til lov om ændring af personskatteoven og andre skattelove (Skatteomlægning).

Provenu

Der er en vis usikkerhed knyttet til opgørelsen af vandforbruget og dets fordeling på de forskellige forbrugertyper. Med nogen usikkerhed skønnes det, at en vandafgift vil indbringe ca. 560 mill. kr. inkl. moms i 1994 ved uændret adfærd stigende til ca. 2.800 mill. kr. i 1998 på helårsbasis. Finansårsvirkningen for de enkelte år er vist nedenfor.

	1994	1995	1996	1997	1998	1999
	mill. kr.					
Vandafgift	340	790	1.240	1.690	2.140	2.250
Moms heraf	85	195	310	420	535	560
I alt	425	985	1.550	2.110	2.675	2.810

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at der betales afgift af ledningsført vand, der forbruges her i landet. Vand i flasker, pap m.v., der sælges i detailhandlen, afgiftsbelægges således ikke.

Til § 2

Afgiftspligten påhviler for det første almene vandforsyningsanlæg. Ved almene vandforsyningsanlæg forstås anlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3. Som almene vandforsyningsanlæg betragtes også indvindingsanlæg, hvis vand leveres til et andet vandforsyningsanlæg, og som er dimensione-